

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-69(3)/13/JK

Warszawa, 9 października 2013 r.

DECYZJA DIH-1/61/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Krzysztofa Koziela, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Koziel Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 27 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: KD.8361.158.2013/38DEC/13), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwunastu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 17-24 lipca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „*Śląskim WIIH*”, w punkcie handlowym nr 64, zlokalizowanym na targowisku w Będzinie przy ul. Świerczewskiego, należącym do przedsiębiorcy Krzysztofa Koziela, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Koziel Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, zwanego dalej również „*stroną*”, zakwestionowano sposób oznakowania dwunastu partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o łącznej wartości 569,80 zł, tj.:

- 0,8 kg frankfurtek w cenie sprzedaży 26,00 zł/kg, wartości 20,80 zł;
- 2,5 kg kiełbasek suszonych w cenie sprzedaży 25,00 zł/kg, wartości 62,50 zł;
- 2,3 kg kiełbasy parówkowej w cenie sprzedaży 13,00 zł/kg, wartości 29,90 zł;
- 0,6 kg parówek z cielęciną w cenie sprzedaży 22,00 zł/kg, wartości 13,20 zł;
- 1 kg frankfurtek drobiowych w cenie sprzedaży 22,00 zł/kg, wartości 22,00 zł;

- 2,6 kg kielbasy podwawelskiej w cenie sprzedaży 14,50 zł/kg, wartości 37,70 zł/kg;
- 3,4 kg kielbasy góralskiej w cenie sprzedaży 23,00 zł/kg, wartości 78,20 zł;
- 2,1 kg kielbasy z cielęciną w cenie sprzedaży 25,00 zł/kg, wartości 52,50 zł;
- 3 kg kielbasy schabowej w cenie sprzedaży 23,00 zł/kg, wartości 69,00 zł;
- 4 kg kielbasy śląskiej w cenie sprzedaży 16,50 zł/kg, wartości 66,00 zł;
- 1,5 kg kielbasy wiejskiej Zachariasz w cenie sprzedaży 25 zł/kg, wartości 37,50 zł;
- 3,5 kg kielbasy wiejskiej w cenie sprzedaży 23 zł/kg, wartości 80,50 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży na wywieszce lub inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 24 lipca 2013 r. (nr akt kontroli: KD.8361.158.2013).

W związku z powyższym, pismem z dnia 29 lipca 2013 r., Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Krzysztofa Koziela, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Koziel Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwunastu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 27 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: KD.8361.158.2013/38DEC/13), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 600 zł.

Pismem z dnia 2 września 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od ukarania jej karą pieniężną.

Strona wskazała, że powodem niedopełnienia przez nią obowiązku prawidłowego oznakowania artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem był ich duży zbyt. W związku z powyższym, stała obecność wywieszek z informacjami o składzie produktów byłaby niedogodnością dla niej. Strona podkreśliła jednak, że na prośbę klienta była gotowa udzielić stosownych informacji, gdyż je posiadała.

Strona zapewniła również, iż jest w pełni świadoma konieczności właściwego oznakowania oferowanych przez nią produktów, jednocześnie w dalszej kolejności wnosząc o odstąpienie od wymierzenia jej kary z uwagi na fakt nieświadomego naruszenia przez nią

przepisów ustawy o jakości handlowej oraz to, że miało ono miejsce po raz pierwszy i niezwłocznie uzupełniono brakujące informacje.

Na koniec strona zadeklarowała, iż zobowiązuje się do przestrzegania obowiązujących w zakresie oznakowania artykułów rolno-spożywczych przepisów, aby prowadzona przez nią działalność gospodarcza była profesjonalna i zgodna z przepisami.

Pismem z dnia 13 września 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Krzysztofa Koziela, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Koziel Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, kontaktując się telefonicznie z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 19 września 2013 r., informując, iż podtrzymuje stanowisko zawarte w odwołaniu od decyzji Śląskiego WIIH. Strona wskazała jednocześnie, że w sprawie nie wzięto pod uwagę specyfiki sprzedaży na targowisku oraz faktu powszechnego nieprzestrzegania przez przedsiębiorców obowiązku uwidacznia wykazu składników w miejscu sprzedaży wędlin bez opakowań.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej

w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w punkcie handlowym, należącym do przedsiębiorcy Krzysztofa Kozieła, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kozieł Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu dwanaście ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Krzysztofowi Koziełowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Kozieł Krzysztof w Dąbrowie Górniczej, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wskazała jednak, iż w związku z dużym zbytem, a co za tym idzie dużą częstotliwością wykładania, uzupełniania i zmiany oferowanego przez nią towaru, stała obecność wywieszek z informacjami o składzie produktów jest dla niej zbyt uciążliwa. Ponadto podkreśliła, że w każdej chwili jest gotowa udzielić konsumentowi stosownych informacji w powyższym zakresie. Niemniej jednak stwierdzone nieprawidłowości usunęła i zadeklarowała działalność zgodną z prawem.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która działając w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem niewiedzy i zostały niezwłocznie usunięte, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr

178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Organ drugiej instancji zauważa ponadto, że podniesiony przez stronę argument o powszechnej praktyce braku na wywieszkach informacji o wykazie składników wędlin w innych sklepach nie zasługuje na uwzględnienie. Nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów przez innych przedsiębiorców nie jest przesłanką do zmniejszenia wymiaru kary, bądź odstąpienia od niej w ogóle.

Nieinformowanie w oznakowaniu produktów o ich właściwościach i cechach stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. W związku z powyższym, nieznanie obowiązujących przepisów również nie jest przesłanką uzasadniającą uniknięcie konsekwencji związanych z naruszeniem prawa.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, w przypadku wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem), w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach lub w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, podaje się dodatkowo wykaz składników. Zatem tylko wykaz składników podany na wywieszce umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) lub uwidoczniony w inny sposób, ale w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędlin, stosownie do tego przepisu. Udzielania informacji każdorazowo na życzenie konsumenta nie sposób uznać za spełniające wymagania § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, jakim jest prawidłowe oznakowanie wędlin (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 1914/12).

W orzecznictwie sądowym podkreśla się literalne brzmienie tego przepisu, które w ocenie Prezesa UOKiK odnosi się również do jego brzmienia po nowelizacji. Treść przepisu nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku podania wykazu składników (oprócz nazwy wyrobu) w miejscu sprzedaży wędlin oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży. Omawiany przepis wyraźnie wskazuje na obowiązek (powinność) sprzedawcy w tym zakresie. Skoro przepis stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidocznienia wykazu w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, informacja ustna przekazywana konsumentom nie zastępuje uwidocznienia tego wykazu. Ponadto takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań

jednostkowych (luzem) (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10). Oznacza to, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji od sprzedawcy powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami.

Ustalenia kontroli, stanowiące podstawę wydania zaskarżonej decyzji, nie pozostawiają wątpliwości, że strona nie stosuje się do obowiązków nałożonych na nią przepisami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, a więc wina strony za nieprzestrzeganie tych przepisów jest ewidentna, na co słusznie zwrócił uwagę organ pierwszej instancji. Powoływanie się przez stronę na okoliczność, że konsumenci nigdy nie wymagali od strony informacji o składzie nabywanych produktów, zdaniem Prezesa UOKiK nie uzasadnia niestosowania się strony do obowiązujących w tym zakresie przepisów. Obowiązkiem przedsiębiorcy bowiem jest zwracanie szczególnej uwagi na fakt, aby do obrotu handlowego trafiały artykuły rolno-spożywcze właściwej jakości.

W tym miejscu należy wskazać, że etykieta opakowania zbiorczego, zawierająca wykaz składników wędliny może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 ww. rozporządzenia, o ile będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a obowiązkowe informacje będą dla nich czytelne. Zatem również tłumaczenie strony, iż w związku z dużą rotacją nie umieszcza ona przy oferowanych przez nią do sprzedaży wędlinach luzem wymaganych informacji nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się w dalszej kolejności do zarzutu strony, iż organ pierwszej instancji wymierzając jej karę nie uwzględnił specyfiki sprzedaży prowadzonej na targowisku, Prezes UOKiK zauważa, że ustawa o jakości handlowej w zakresie definicji „obrotu” odsyła do przepisów prawa żywnościowego Unii Europejskiej, których stanowi uzupełnienie. Zgodnie z art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej pod pojęciem „obrotu” mieszczą się czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, to jest „wprowadzenie na rynek”, które oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że strona posiadała w celu sprzedaży konsumentom poddane ocenie wędliny.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w prawie żywnościowym pojęcie „wprowadzenia do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu, nie wyłączając sprzedaży na targowiskach, zatem zarzut strony w powyższym zakresie jest nietrafiony.

Należy podkreślić także, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, podlega karze określonej w tym przepisie.

Zatem samo stwierdzenie faktu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakości handlowej powoduje konieczność nałożenia kary.

Śląski WIIH wydając zaskarżoną decyzję działał w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz rozważył wszelkie okoliczności sprawy (w tym specyfikę prowadzonej przez stronę sprzedaży), a zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił prawidłowo stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu dwunastu partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników naruszał w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż utrudniało im to dokonanie właściwego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniami.

Oceniając stopień zawinienia, organ właściwie wziął pod uwagę, że nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że został naruszony istotny z punktu widzenia ochrony konsumentów przepis § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis ten został ustanowiony w celu zapewnienia konsumentom podstawowych informacji o nabywanych wędlinach bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji trafnie zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Śląskiego WIIH z powodu podobnych nieprawidłowości.

Wielkość obrotów przedsiębiorcy została ustalona na podstawie przekazanej przez niego deklaracji PIT-36.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opisane powyżej przesłanki stanowiły podstawę do wymierzenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji, która jest adekwatna do popełnionego czynu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i represyjny oraz skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 2.849 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwunastu ww. partii wędlin o łącznej wartości 569,80 zł (tj. 5 x 569,80 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 600 zł, czyli niemal najniższą, możliwą do wymierzenia w przedmiotowym stanie faktycznym.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Krzysztof Kozieł
prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kozieł Krzysztof
ul. Pogoria 16/2
41-300 Dąbrowa Górnicza
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a